

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/859/2015
Identifikačné číslo spisu:	1214213480
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1214213480.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Spokojné bývanie, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Toplianska č. 5, IČO: 35 815 329, proti odporkyni BSS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Rebarborova č. 47, IČO: 17 311 918, zastúpenej JUDr. Erikom Šablatúrom, so sídlom v Bratislave, Holíčska č. 13, o zaplatenie 1 507,84 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19 C 269/2014, o dovolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 179/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II uznesením z 10. decembra 2014 č.k. 19 C 269/2014-56 zastavil konanie, rozhodol o vrátení súdneho za poplatku za návrh a tiež za podaný odpor a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 381,16 €. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. tým, že navrhovateľka vzala návrh späť z dôvodu, že odporkyňa splnila svoju povinnosť až po podaní návrhu na súd. Proti výroku tohto uznesenia o trovách konania podala odporkyňa odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla 2015 sp. zn. 5 Co 179/2015 uznesenie súdu prvého stupňa v napadutej časti potvrdil; navrhovateľke nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že k zastaveniu konania došlo pre správanie odporkyne, preto boli splnené zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania navrhovateľke (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie s odôvodnením, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa jej názoru sa odvolací súd

dostatočne nezaoberal jej argumentáciou o neopodstatnenosti návrhu na začatie konania. V skutočnosti zastavenie konania zavinila navrhovateľka podaním (nesprávneho) návrhu, ktorým uplatnila neexistujúcu pohľadávku. Odporkyni bola preto nesprávne uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania. Z týchto dôvodov žiadala napadnuté uznesenie zrušiť spolu s uznesením súdu prvého stupňa a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

1. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie odporkyne smeruje proti uzneseniu, ktoré nemá znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolací súd nad rámec vyššie uvedeného poznamenáva, že podľa § 239 ods. 3 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu o trovách konania vylúčené aj vtedy, ak smeruje proti uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Vzhľadom na § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. najvyšší súd skúmal, či v konaní nedošlo k závažným procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998).

Odporkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

2. Odporkyňa namieta, že súdmi jej bola odňatá možnosť konať.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je taký vadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

2.1. Podľa názoru dovolateľky k odňatiu jej možnosti konať pred súdom došlo nesprávnym postupom súdu, ktorý po podaní jej odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom vyslovila nesúhlas so zaplatením požadovanej sumy, nenariadil pojednávanie, ale rozhodol o zastavení konania, vrátení súdneho poplatku a o trovách konania.

V danom prípade súd prvého stupňa po podaní odporu odporkyne proti platobnému rozkazu z 2. júla 2014 č.k. 61 Rob 500/2014-30 vec viedol pod sp. zn. 19 C 269/2014. Na jej prejednanie vytýčil pojednávanie na 17. februára 2015. Vzhľadom na to, že navrhovateľka oznámila súdu 4. novembra 2014, že došlo k čiastočnému uhradeniu ňou požadovanej sumy (č.l. 48 spisu) a že vzala návrh späť (č.l. 51 spisu), súd prvého stupňa rozhodol mimo pojednávania (už) uznesením z 10. decembra 2014 č.k. 19 C 269/2014-56. Tento postup prvostupňového súdu (ako aj odvolacieho súdu, ktorý jeho rozhodnutie potvrdil) zodpovedal zákonu a nemal za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

2.2. Pokiaľ dovolateľka namieta, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne posúdil jej zavinenie na zastavení konania (§ 96 O.s.p.), ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právnym posúdením veci ale súd neodníma účastníkovi konania možnosť pred súdom konať (viď R 54/2012 a tiež uznesenie najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003).

3. Odporkyňa namieta aj to, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

4. Vzhľadom na to, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nepreukázala sa existencia procesnej vady tvrdenej odporkyňou (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), ale ani ďalších väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., dovolací súd odmietol dovolanie odporkyne ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.